

[Justitsministeren.]

pressionstilstand, foretagne Selvmordsforsøg eller andre fortvivlede Skridt. Det foreslaas altsaa at se bort fra den sociale Indikation som Grundlag for Svangerskabsafbrydelse, men at naa det, som i Virkeligheden bør omfattes ud fra et Lægesynspunkt, ved at det overlades til de to Læger at skønne over, hvorvidt der foreligger Fare for Kvindens Liv eller Helbred, altsaa ikke blot, naar denne Fare er begrundet i egentlig paa viselig Sygdom, men ogsaa naar andre Forhold indicerer en tilsvarende Fare for hendes Liv eller Helbred. Dog foreslaas det for en Sikkerheds Skyld i § 2, at Kvinden, forinden Svangerskabsafbrydelse eventuelt kan finde Sted i Tilfælde, hvor det ikke drejer sig om positiv Sygdom, skal have forhandlet med særlig kyndige, der — foruden at berolige hende og fraraade hende overlede Skridt —, som jeg nævnte før, kan give hende Vejledning om den Bistand og de Hjælpe midler af økonomisk og lægelig Art, der staaar til hendes Raadighed, hvis Svangerskabet gennemføres, samt oplyse hende om Farene ved og de mulige Følger af Svangerskabsafbrydelse.

Denne vejledende Virksomhed henlægges til Klinikker, der oprettes ved det offentlige Foranstaltning, jfr. Forslagets §§ 9—12. Naturligvis skal disse Klinikker ikke alene beskæftige sig med Vejledning af Kvinder, der ønsker Attestation for at faa deres Svangerskab afbrudt. Tanken er, at disse Klinikker skal virke som et Led dels i en almindelig Oplysningsvirksomhed, der i høj Grad tiltrænges, dels i det sociale Arbejde, der maatte blive sat ind paa, at de Grunde, der bestemmer en Kvinde til at søge sit Svangerskab afbrudt, saa sjældent og i saa afsvækket Form som muligt fremtidigt skal trænge sig ind paa hende. Derfor skal alle svangre Kvinder kunne henvende sig til disse Klinikker om Raad og Bistand, og de skal tillige være i Stand til at give Befolkningen, ogsaa Mændene, Vejledning i Seksualhygiejne. Jeg henviser i den Henseende til Kommissionsbetænkningen Side 103—05 og Befolkning Kommissionens Skrivelse i Bilag til Lovforslaget Tillæg A. Sp. 16. Da Justitsministeriet maa lægge Vægt paa, at denne Virksomhed optages, paalægges det ved Loven Amterne,

henholdsvis Københavns Magistrat, at drage Omsorg for, at saadanne Klinikker findes i fornødent Omfang, saaledes at de kan begynde deres Virksomhed, naar Loven træder i Kraft, og dette er bl. a. af denne Grund udskrudt til 1. April 1938.

Som jeg nævnte før, var det et Hovedpunkt i Kommissionsforslaget, at Svangerskabsafbrydelse — bortset fra den medicinske Indikation — ikke maatte foretages uden Tilladelse fra en Embedslæge. Jeg synes imidlertid, det er upraktisk at udelukke den private Læge, der, i alt Fald uden for de største Byer, maa antages at være den, der har bedst Kendskab til Forholdene i de enkelte Tilfælde. I Stedet for Kommissionsflertallets Forslag foreslaas det derfor, at det vel ikke bliver enhver privat Læge, men Kvindens sædvanlige Læge, der selvstændigt skønner over, hvorvidt Betingelserne for lovlig Svangerskabsafbrydelse foreligger, og saaledes at der søges tilvejebragt Sikkerhed for, at Svangerskabsafbrydelse kun finder Sted i de af Loven tilladte Tilfælde, og kun foretages af de i Loven tilladte kvalificerede Læger. Derfor gives der ogsaa Bestemmelser om, hvor, af hvem, paa hvilke Steder og paa hvilke Betingelser Indgreb kan foretages, om en særlig streng Straf for Kvaksalvere samt om Straf for Kvinder, der lader deres Svangerskab afbryde af Kvaksalvere, uanset om Betingelserne i øvrigt er til Stede.

Med Hensyn til Straffen foreslaas det, at en Kvinde, der afbryder eller lader sit Svangerskab afbryde, ikke under nogen Omstændigheder skal kunne anses med højere Straf en Fængsel i 3 Maaneder, nu to Aar — i det hele er der en væsentlig yderligere Formildelse af Kvindens Strafbarhed —, medens Straffen for Lægernes Vedkommende under skærpene Omstændigheder kan gaa op til Fængsel paa 4 Aar, medmindre Afbrydelsen sker uden Kvindens Samtykke, altsaa har en særlig ondartet Karakter, i hvilket Tilfælde Straffen gaar fra 2 til 12 Aar. Saafremt de i Forslagets § 1 foreskrevne Betingelser for lovlig Svangerskabsafbrydelse er til Stede, straffes den Læge, der undlader at iagttage de nærmere Forskrifter med Hensyn til Iværksættelsen, med Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maaneder, under formildende Omstændigheder med Bøde. Kun for Kvaksalvernes Vedkom-